

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 24Co/121/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2125204150
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 10. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Spálová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2025:2125204150.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v právnej veci žalobkyne: A. B., nar. XX.X.XXXX, adresa C. XX, D. E., zastúpenej advokátkou: JUDr. Alexandra Karlíková, so sídlom Račianska 24e, Bratislava, proti žalovanému: F. B., nar. X.X.XXXX, adresa C. XX, D. E., zastúpenému advokátskou kanceláriou: ŠKODA LEGAL, s.r.o., so sídlom Jarabinkova 17563/2C, Bratislava, IČO: 47 244 259, o nariadenie neodkladného opatrenia, na odvolanie žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava č.k. 31C/44/2025-20 zo dňa 4.6.2025, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e** .

II. Žalobkyni **p r i z n á v a** náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením prvoinstančný súd v celom rozsahu vyhovel návrhu žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia, keď vo výroku rozhodol nasledovne:

I. Súd nariaďuje neodkladné opatrenie v znení:

Žalovaný je povinný zdržať sa nakladania s nehnuteľnosťami zapísanými na liste vlastníctva č. XXX podľa výpisu z katastra nehnuteľností pre katastrálne územie D. E., obec D. E., okres Trnava:

- rodinný dom súpisné č. XXX postavený na pozemku parcely registra „C“ č. 117/16,

- pozemok, parcela registra „C“ č. 117/16 o výmere 223 m², zastavaná plocha a nádvorie,

- pozemok, parcela registra „C“ č. 163/34 o výmere 329 m², zastavaná plocha a nádvorie,

a to vrátane ich prevodu, zaťaženia v prospech inej osoby, zariadenia akéhokoľvek práva zodpovedajúce vecnému bremenu alebo akéhokoľvek iného zaťaženia týchto nehnuteľností.

II. Neodkladné opatrenie trvá do vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov - sporových strán.

III. Súd poučuje žalovaného, že môže podať v postavení žalobcu proti žalobkyni v postavení žalovanej žalobu vo veci samej, a to o náhradu škody, resp. ujmy, ktorá by mu prípadne výkonom neodkladného opatrenia vznikla.

IV. Žalovaný je povinný nahradiť žalobkyni trovy konania v rozsahu 100% .

2. Právne prvoinstančný súd vec posúdil na základe aplikácie ust. § 324, § 325 ods. 1, 2 písm. d), § 326 ods. 1, 2, § 327, § 328 ods. 1, 2, § 329 ods. 1, 2, § 330 ods. 1, § 332 ods. 1, § 336 ods. 1, § 337 ods. 1, 2 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (v texte aj len CSP), § 143, § 145 ods. 1, § 40, § 148, § 149 ods. 1, § 150 Občianskeho zákonníka (zák. č. 40/1964 Zb. – v texte aj len OZ).

3. Súd prvej inštancie mal z predložených listinných dôkazov za osvedčené, že sporové strany sú manželmi, a to od 15.7.2016 (sobášny list č.l. 7), a teda týmto okamihom začali nadobúdať majetok podľa § 143 OZ do BSM. V ich BSM je tak všetko, čo nadobudol ktorýkoľvek z manželov počas trvania manželstva s výnimkami podľa § 143 OZ. Podľa LV č. XXX pre k.ú. D. E. nehnuteľnosti označené vo výroku rozhodnutia (ďalej „nehnuteľnosti“) boli nadobudnuté kúpnu zmluvou s povolením vkladu

30.5.2017, kúpnu zmluvou s povolením vkladu 13.10.2017 a kúpnu zmluvou s povolením vkladu 13.5.2019 (LV č. X). Rovnako je z daného LV zrejme, že rodinný dom bol skolaudovaný v roku 2020. Z vyššie uvedeného je vyplýva, že nehnuteľnosti zapísané na danom LV boli nadobudnuté počas trvania manželstva sporových strán, a preto bez ďalšieho spadajú do ich BSM. Na uvedenom nič nemení ani zápis iba žalovaného ako výlučného vlastníka daných nehnuteľností v katastri nehnuteľností. Naopak uvedený zápis umožňuje žalovanému právne nakladať s nehnuteľnosťami s tretími osobami aj bez súčinnosti žalobkyne, keďže prípadné tretie osoby, a súčasne ani kataster nehnuteľností, nemajú dôvod spochybňovať oprávnenosť jeho dispozície. Nakladaním s nehnuteľnosťami v BSM bez súhlasu žalobkyne (podľa § 145 OZ) dochádza však k porušeniu jej práv spoluvlastníka, pričom takéto právne úkony sú zaťažené relatívnou neplatnosťou. Súd tak po oboznámení sa s obsahom návrhu a predloženými listinnými dôkazmi dospel k záveru, že je dôvodné uložiť žalovanému žalobkyňou žiadanú povinnosť zdržať sa nakladania s nehnuteľnosťami nadobudnutými počas trvania manželstva sporových strán. Súd mal za to, že návrh žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia je správne zvoleným prostriedkom právnej ochrany aj z toho dôvodu, že žalobkyňa momentálne nemá možnosť podať žalobu vo veci samej, ktorá by efektívne riešila pomery sporových strán, keďže medzi nimi ešte prebieha rozvodové konanie. Až po skončení tohto konania a rozvode manželstva, ktorý povedie k zániku BSM, bude môcť žalobkyňa pristúpiť k podaniu žaloby o vyporiadanie tohto BSM (prípadne dôjde k jeho vyporiadaniu dohodou), ktorú súd považuje za žalobu, ktorá má hmotnoprávnu nadväznosť na pomery sporových strán riešené v tomto neodkladnom opatrení, avšak žalobkyňa nemôže uložiť povinnosť túto žalobu teraz podať. Rovnako až v tomto konaní sa bude môcť hlbšie riešiť aj prípadná predbežná právna otázka, či nehnuteľnosti nepatria do BSM sporových strán, v prípade, ak túto spraví žalovaný spornou, keď aktuálne skutkové tvrdenia a žalovanou predložené listinné dôkazy osvedčujú, že nehnuteľnosti do BSM sporových strán patria, keďže predmetná vec nadobudnutá počas trvania manželstva ktorýmkoľvek z manželov patria do BSM je základným východiskom a akékoľvek výnimky je povinný preukázať subjekt tvrdiaci opak. Neodkladnosť situácie, resp. potreba neodkladnej úpravy pomerov je tu daná skutočnosťou, že aktuálne právne postavenie žalobkyne je právne neistým, keď žalovaný má možnosť voľne nakladať s nehnuteľnosťami zapísanými v jeho výlučnom vlastníctve, pričom žalobkyňa je za týchto okolností nútená neustále sledovať situáciu a podávať žaloby o určenie (relatívnej) neplatnosti právneho úkonu, pričom rozvodové konanie sporových strán môže trvať ešte dlhú dobu, pričom aj po jeho skončení (až do vyporiadania BSM) žalovaného nič neobmedzuje v prípadnom nakladaní s nehnuteľnosťami bez súhlasu žalobkyne. Bez nariadenia neodkladného opatrenia hrozí pritom žalovanej aj prípadné znehodnotenie nehnuteľností, napr. v prípade ich prenájmu, či prevodu cudzím osobám, ktoré by takto nadobudnutý majetok mohli užívať podľa svojho uváženia. Uvedeným spôsobom je tak priamo ohrozené vlastnícke (spoluvlastnícke) právo žalobkyne, keď nielenže nakladaním s nehnuteľnosťami môže byť obmedzená jej možnosť ich fakticky užívať, ale v čase vyporiadania BSM už prípadne ani niektoré zo spoločných nehnuteľností ani nemusia fakticky existovať, prípadne nie v súčasnom stave, ale znehodnotenú, či zmenenú, čo nepochybne predstavuje nie zanedbateľné riziko, ktorému je žalobkyňa vystavená. Súd súčasne poukázal na preventívny charakter tohto neodkladného opatrenia, ktoré zabráni prípadným žalobám žalobkyne na určenie, že veci patria do BSM (neplatnosti prevodných právnych úkonov žalovaného), v prípade, ak by došlo k ich prevodu. Potrebu nariadenia neodkladného opatrenia a obavu, že žalovaný by mohol konať žalobkyňou predpokladaným spôsobom (nakladať s nehnuteľnosťami bez jej súhlasu) potvrdzuje skutočnosť, že takto už mal i nakladať, a to v prípade nehnuteľností zapísaných na LV č. XXX pre k.ú. D. E. (č.l. 9), kde žalobkyňa podala samostatnú žalobu (potvrdenie č.l. 12). Potenciálne účelovému charakteru konania žalovaného pritom nasvedčuje skutočnosť, že nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXX pre k.ú. D. E. boli v nedávnej dobe prevedené na spoločnosť, v ktorej je žalovaný jediným spoločníkom a konateľom (výpis z obchodného registra č.l. 10). Súd pritom poukazuje na to, že „zámer dispozície s nehnuteľnosťou sa dá osobe nezúčastnenej na takejto dispozícii zistiť spravidla, až keď takáto dispozícia nastane (plomba), alebo až po jej realizovaní (zavkladovanie). Pokiaľ má byť ochrana pred nežiaducou dispozíciou s nehnuteľnosťou poskytnutá formou predbežného opatrenia účinne, nemožno vyčkávať na stav, keď sa takáto dispozícia stane pre nezúčastnenú osobu zrejmalá, pretože jej potom predbežným opatrením už nemožno zabrániť.“ (Krajský súd v Trenčíne, sp. zn. 17Co/255/2016). Nariadením neodkladného opatrenia možno dosiahnuť žalobkyňou zamýšľanú ochranu (zabezpečiť sa zachovanie majetku do času zániku a vyporiadania BSM), pričom žalovaný nebude nariadením neodkladného opatrenia neprimerane obmedzený, či zaťažovaný, keď mu je uložená iba povinnosť, ktorá je fakticky deklarovaná samotným OZ (proporcionalita), t.j. nenakladať s nehnuteľnosťami v BSM bez súhlasu druhého manžela a súčasne sa môže zabrániť i vzniku ďalších sporov (princíp efektívnosti). Uložením povinnosti žalovanému v zmysle návrhu nebude tak tento obmedzený neprimeraným spôsobom a nad nevyhnutný rozsah, keď povinnosť,

ktorá je predmetom návrhu, je jeho zákonnou povinnosťou i bez deklarovania tejto skutočnosti súdom, pričom jej neplnením (bez rozhodnutia súdu) sa sám vystavuje riziku nákladov v prípade iných súdnych konaní, alebo zodpovednosti za škodu, ktorá jeho konaním môže vzniknúť. Účel sledovaný neodkladným opatrením nie je možné dosiahnuť zabezpečovacím opatrením (subsidiarita), keďže nejde o spor o finančné plnenie, ale týkajúci sa samotného predmetu vlastníckeho práva.

4. Prvoinštančný súd žalobkyni neuložil povinnosť podať v určitej lehote po nariadení neodkladného opatrenia žalobu vo veci samej, keď mal za to, že nariadením neodkladného opatrenia možno dosiahnuť dlhodobú úpravu pomerov medzi stranami, a to až do času zániku BSM a jeho vyporiadania, ale poučil v zmysle § 337 ods. 1 a 2 CSP žalovaného o možnosti podať žalobu vo veci samej o náhradu škody, resp. ujmy, ktorá by mu prípadne výkonom neodkladného opatrenia vznikla (výrok III.). V tejto súvislosti (neuloženia povinnosti žalobcovi podať žalobu vo veci samej) súd odkázal napr. na uznesenie Krajského súdu v Trnave č.k. 11Co/90/2021-59 zo dňa 26.11.2021, v ktorom odvolací súd uviedol, že „podľa názoru odvolacieho súdu v danom prípade návrh na nariadenie neodkladného opatrenia nemusí byť nasledovaný žalobou, vydané neodkladné opatrenie konzumuje vec samu a prostredníctvom jeho účinkov možno dosiahnuť aj trvalú úpravu pomerov medzi účastníkmi....Počas trvania účinkov neodkladného opatrenia sa môže protistrana domáhať jeho zrušenia pre odpadnutie dôvodov, ktoré pôvodne viedli k jeho nariadeniu (§ 334 CSP).“ Súd prvej inštancie mal za to, že postup podľa ustanovenia § 337 CSP (bez potreby ukladať žalobkyni povinnosť podať žalobu vo veci samej), v tomto prípade zodpovedá efektívnemu a spravodlivému vyriešeniu skutkovej situácie, aj s poukazom na skutočnosť, že obmedzenie žalovaného v zmysle žalobkyňou osvedčených skutkových tvrdení zodpovedá jeho zákonnej povinnosti, neobmedzujú sa žiadne jeho iné práva. Naopak súd má za to, že ukladanie povinnosti žalobkyni podať žalobu vo veci samej (namiesto neodkladného opatrenia pri jeho nevydaní, prípadne určitej žaloby vo veci samej popri neodkladnom opatrení, napr. v podobe žaloby o určenie, že nehnuteľnosti patria do BSM - keď inú žalobu aktuálne podať nemôže, ktorá otázka však môže byť efektívne riešená v rámci konania o jeho vyporiadanie ako predbežná) by nevedlo k dosiahnutiu účelu neodkladného opatrenia (ochrane tvrdeného vlastníckeho práva žalobkyne), ale iba k zbytočnej a neefektívnej kumulácii súdnych sporových konaní, zvyšovaniu trov konania a eskalácii konfliktu medzi sporovými stranami.

5. Súd prvej inštancie trvanie neodkladného opatrenia vo výroku II. obmedzil časovo vyporiadanim BSM sporových strán, keď po tomto okamihu už nebude mať právny význam, pričom uvedeným obmedzením zabezpečí, že žalovaný nebude musieť podávať návrh na jeho zrušenie.

6. O nároku na náhradu trov konania prvoinštančný súd rozhodol podľa ustanovenia § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 2 CSP, keď žalobkyňa bola v konaní úspešná v celom rozsahu a súd jej tak priznal voči žalovanému nárok na náhradu účelne vynaložených trov celého konania v rozsahu 100% (výrok IV. rozhodnutia). O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté v zmysle § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

7. Proti tomuto uzneseniu v rozsahu všetkých jeho výrokov z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. f) CSP, že súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a písm. h) tohto ustanovenia, že rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, podal prostredníctvom svojho právneho zastúpenia odvolanie žalovaný, ktorým sa domáhal, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil a žalovanému priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

8. K nesprávnemu zisteniu skutkového stavu uviedol, že tvrdenia žalobkyne o tom, že sa k nej správa nepatrične sa nezakladajú na pravde a nie sú ničím nepodložené. Vo vzťahu k nehnuteľnostiam uviedol, že tieto nehnuteľnosti nadobudol rok po uzavretí manželstva so žalobkyňou, ktorá predmetným sobášom nadobudla plnoletosť a v danom období nemala možnosť disponovať akoukoľvek hotovosťou na nadobudnutie spoločného majetku a zároveň nemala absolútne žiadne vedomosti o podnikateľských aktivitách žalovaného, o ktoré sa nezaujímal. Predmetné nehnuteľnosti však nadobudol žalovaný v rámci svojho podnikania, kedy disponoval živnostenským oprávnením a zároveň bol registrovaný ako samostatne hospodáriaci roľník a preto tieto nepatria do BSM, nakoľko nadobudnutie nehnuteľnosti spočívalo v rozšírení podnikania žalovaného a v rozhodnom čase potreboval pozemok na rozšírenie svojich aktivít, nakoľko chcel na ňom vybudovať orechový sad. Ako dôkaz v tejto súvislosti pripojil platby za nadobudnutie pozemkov. Preto tieto pozemky podľa odvolateľa patria do obchodného majetku žalovaného, a nie do jeho vlastníctva, ako si žalobkyňa mylne myslí. V tejto súvislosti ako dôkaz označil

osvedčenie o registrácii SHR a výpis zo živnostenského registra. Žalovaný mal v úmysle nadobudnúť do vlastníctva aj vedľajší (v podaní neoznačený) pozemok, avšak pre nedostatok financií to nebolo možné, preto sa na uvedenom pozemku rozhodol postaviť nehnuteľnosť, pričom pôvodný zámer bol vytvorenie krátkodobého ubytovania pre tretie osoby. Nikdy nebolo v pláne, že na predmetnom pozemku vznikne nehnuteľnosť, ktorá by slúžila na bývanie pre rodinu. Žalobkyňa tvrdí niečo, čo nemá s predmetom budúceho vyporiadania BSM nič spoločné, pričom svoje tvrdenia nepodložila žiadnymi dôkazmi. Podľa odvolateľa je pravdou, že predmetná (bližšie nešpecifikovaná) nehnuteľnosť (patriaca inému subjektu bez kolaudácie) je jednou stenou spojená s bytovou jednotkou, avšak ide o praktický dôvod a nie je a nebude súčasťou BSM, nakoľko stavebníkom je úplne iný subjekt. Žalobkyňa sa nikdy reálne nezaujímalá o to, ako žalovaný podniká a jej jediným zámerom je čo najviac sa rozvodom a následným vyporiadáním BSM obohatiť. V prípade, ak majetok nadobúda fyzická osoba – podnikateľ na základe živnostenského prípadne iného oprávnenia za účelom podnikania, tak v zmysle § 7 písm. c) v spojení s § 42 zák. č. 162/1995 Z.z. Katastrálneho zákona sa evidujú údaje o vlastníkoch nehnuteľností, ak ide o fyzickú osobu, len jej meno, priezvisko, rodné priezvisko, dátum narodenia, rodné číslo a miesto trvalého pobytu, obchodné meno živnostníka nie je predmetom evidovania a teda ani jeho IČO. Zo samotného zápisu v katastri nehnuteľností vyplýva, že udaná adresa korešponduje s adresou sídla podnikania, a nie trvalého pobytu žalovaného. V tejto súvislosti má odvolateľ za to, že súd prvej inštancie v zmysle § 365 ods. 1 písm. f) CSP na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam. Podľa odvolateľa nie je pravdou, že robí kroky, ktoré vedú k znižovaniu masy BSM, len chráni svoje podnikateľské aktivity z dôvodu, že žalobkyňa má stále väčšie nároky a sama žiadny vnos do BSM neposkytla, nakoľko žila len z príjmov žalovaného. To, že žalovaný predal pozemok, ktorý eviduje v majetku svojho podnikania neznamená, že vyvádza majetok z BSM, nakoľko tento majetok nikdy v BSM ani nebol. Za finančné prostriedky z predaja zabezpečil nové stroje a iné hnutelné veci pre účely podnikania. Žalobca pritom nijakým spôsobom nerozporuje, že rodinný dom nachádzajúci sa na pozemku nepatrí do BSM, avšak pozemky a prístavba, ktorá je v štádiu rozostavania, patria inému subjektu a nie sú súčasťou masy BSM.

9. V časti odvolania o nesprávnom právnom posúdení veci odvolateľ uviedol, že žalobkyňa sa návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia domáha niečoho, čo zjavne do BSM manželov nepatrí a netvorí jeho súčasť. Odvolateľ zdôraznil, že nadobudnutie (v podaní bližšie neoznačených) pozemkov slúžiacich výkonu povolania nespadá do BSM a preto súd vec nesprávne právne posúdil. Nedošlo preto k naplneniu podmienok a predpokladov pre nariadenie neodkladného opatrenia. Taktiež sa neosvedčila potreba neodkladnej úpravy a súd nesprávne procesným postupom zistil, že je potrebná takáto neodkladná úprava, ak vychádzal z dôkazov poskytnutých žalobkyňou. Potreba dočasnej úpravy pomerov strán pritom nie je potrebná, neexistuje ani reálna hrozba obavy, ani naliehavý právny záujem.

10. Žalobkyňa vo svojom písomnom vyjadrení k doručenému odvolaniu žalovaného navrhla, aby odvolací súd v celom rozsahu potvrdil napadnuté uznesenie a žalobkyni priznal náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

11. K údajnému nesprávnemu zisteniu skutkového stavu uviedla, že jej pocity, ktoré sú výsledkom dlhodobej manipulácie zo strany žalovaného a jeho psychického nátlaku rozhodne nie sú iba domnelé. Sú následkom spolunažívania strán, ktorého základom od začiatku bolo manipulatívne správanie o 20 rokov staršieho muža k dievčaťu. Tieto skutočnosti však nesúvisia priamo s predmetom tohto konania. Napriek tomu žalobkyňa uviedla, že so žalovaným sa zoznámila cez internet, keď mala 14 rokov a navštevovala 8. ročník základnej školy. V čase návštevy 9. ročníka ako 15-ročná so žalovaným otehotnela a vo februári 2016 sa im narodila dcéra F., čo bolo dôvodom prečo strany uzavreli manželstvo s povolením súdu, nakoľko žalobkyňa mala v tom čase 16 rokov. Žalovaný žalobkyňu nepodporoval v ukončení štúdia, napriek tomu študovala ďalej externe, avšak tretí ročník v dôsledku druhého tehotenstva nezvládla ukončiť. Žalobkyňa tak uprednostnila rodinu pred štúdiom. V roku 2020 sa rozhodla do školy vrátiť, avšak žalovaný apeloval na žalobkyňu, že si to neželá a má sa venovať rodine. Žalobkyňa mu vyhovelá a štúdium prerušila a doposiaľ nemá ukončené stredoškolské vzdelanie. Žalobkyňa sa úplne podrobila žalovanému, pričom žalovaný cielene budoval v nej pocit závislosti s cieľom, aby bola „poslušnou manželkou“.

12. Žalobkyňa nesúhlasí s tvrdením žalovaného, že predmetné nehnuteľnosti nepatria do BSM. Skutočnosť, že žalovaný podniká ako živnostník a samostatne hospodáriaci roľník, vo vzťahu k danému majetku je bezpredmetná. Platí, že ak jeden z manželov počas manželstva kúpi nehnuteľnosť, táto sa

vo všeobecnosti stáva súčasťou BSM. Jediné výnimky sú obsiahnuté v § 143 OZ, ide aj o veci, ktoré podľa svojej povahy slúžia výkonu povolania jedného z manželov. Predmetné nehnuteľnosti ale nikdy neslúžili na výkon podnikateľskej činnosti žalovaného, práve naopak, užívala ich žalobkyňa spolu so žalovaným a spoločnými deťmi za účelom bývania a vytvorenia spoločnej domácnosti. Nehnuteľnosti sú v zastavanom území obce, preto úvahy žalovaného o ich využití na poľnohospodársku výrobu sú zavádzajúce. Pozemky boli zapísané na žalovaného v čase, keď samostatne hospodáriacim roľníkom nebol (osvedčenie získal až 20.8.2019). Je pravdou, že v čase, keď zabezpečoval vklad vlastníckeho práva k pozemkom, bol živnostníkom, avšak nikdy neslúžili na výkon živnostenskej činnosti žalovaným. V časti pozemkov, konkrétne parc. č. 163/34 a 117/9 boli financované aj z prostriedkov žalobkyne, ktoré získala od svojej matky. Od začiatku manželstva strany riešili projekt rodinného domu, čo vyplýva aj z priloženej vzájomnej komunikácie. Žalovaný dňa 20.2.2017 poslal žalobkyni viaceré projekty ich budúceho rodinného domu z nákresov ktorých nevyplýva, že by žalovaný mal záujem a chcel na týchto nehnuteľnostiach vykonávať akúkoľvek podnikateľskú činnosť. Práve naopak, v tejto súvislosti poukázala na správu žalovaného žalobkyni v prílohe podania, v ktorom hovorí o ich spoločnom domčeku na daných pozemkoch. Manželia spoločne počas manželstva budovali rodinný dom, ktorý bol následne skolaudovaný. Podľa žalobkyne sa nezakladá na pravde tvrdenie žalovaného, že mal záujem do vlastníctva nadobudnúť aj vedľajší pozemok so zámerom vytvorenia krátkodobého ubytovania pre tretie osoby. V roku 2019 pred kolaudáciou prvej časti domu sa strany spoločne dohodli, že kúpia vedľajší pozemok parc. č. 117/2 a rodinný dom rozšíria, nakoľko žalovanému sa nadpriemerne darilo v podnikaní. Žalobkyňa si pravidelne odkladala finančné dary od rodiny a tieto prostriedky potom použila na nadobudnutie nehnuteľnosti. Časť kúpnej ceny za parc. č. 117/2 uhradila žalobkyňa zo svojho bankového účtu, o čom ako dôkaz pripojila výpis. Žalobkyňa sa niekoľkokrát domáhala zápisu na LV, avšak žalovaný tvrdil, že to vyriešia neskôr, po kolaudácii. V júni 2022 sa začalo s výstavbou prístavby rodinného domu, kde bol vybudovaný bazén, hoby miestnosť, garáž a dve izby, pričom stavba bola dokončená v roku 2023, ale dosiaľ nie je skolaudovaná. Napokon žalovaný bez súhlasu žalobkyne previedol vlastnícke právo k pozemkom parc. č. 117/2 a 117/9 v prospech obchodnej spoločnosti F. G. s cieľom, aby pozemky neboli predmetom vyporiadania BSM po rozvode strán. Podľa žalobkyňou pripojenej komunikácie vyplýva, že predmetné nehnuteľnosti neslúžili na výkon podnikateľskej činnosti žalovaného, ale na užívanie celej rodiny pre zabezpečenie jej bytových potrieb, preto nehnuteľnosti nepatria do BSM. Žalobkyňa sa pritom vždy zaujímalala o podnikanie žalovaného, pravidelne mu pomáhala a to už od roku 2018, čo má vyplývať ňou pripojenej komunikácie.

13. K odvolateľom tvrdenému nesprávnemu právnomu posúdeniu veci žalobkyňa uviedla, že s argumentáciou žalovaného nesúhlasí, keďže je zjavné, že rodinný dom celkom určite neslúžil len pre potreby žalovaného, prístavba rodinného domu na parc. č. 117/2 rovnako neslúži na výkon podnikateľskej činnosti, keďže je zjavné, že sa tam nachádza bazén, hoby miestnosť, garáž a dve miestnosti ako zázemie rodinného domu. Pozemky, na ktorých sa nachádzajú tieto stavby rovnako neslúžia na výkon podnikateľskej činnosti a rovnako tak záhrada, ktorá slúži potrebám rodiny. Skutočnosť, že žalovaný počas manželstva bez súhlasu žalobkyne previedol nehnuteľnosti, na ktorých nikdy nevykonával podnikateľskú činnosť a ktoré slúžili výlučne rodine, zakladá reálnu hrozbu, že sa tak bude správať aj vo vzťahu k ostatným nehnuteľnostiam na ujmu žalobkyne. Podľa žalobkyne súd v napadnutom uznesení dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec správne právne posúdil.

14. Žalovaný vo svojej replike uviedol, že žalobkyňa bola tá, ktorá si žalovaného vyhľadala ako solventného muža, ktorý jej mohol zabezpečiť život, ktorý chcela, teda nepracovať a užívať si jeho peniaze. Trvá na tom, že žalobkyňa sa nikdy nezaujímalala o podnikanie žalovaného, jej pomoc, resp. práca pre spoločnosť bola zanedbateľná a trvala len pár dní. Podľa žalovaného vyjadrenie žalobkyne obsahuje trestuhodné množstvo výmyslov a fabulácií. Strany sa spoznali, keď mala 15 a nie 14 rokov, ako to ona uvádza, avšak pri stretnutí deklarovala, že má 18 rokov. Nie je pravdou, že by žalovaný žalobkyňu nepodporoval v ukončení štúdia, naopak, on jej platil náklady diaľkového štúdia a ona sa miesto štúdia venovala iným mužom. Jediný človek, kvôli ktorému žalobkyňa nemá ukončenú školu je ona sama, nakoľko pred vzdelaním uprednostňovala chlapov. Javí sa veľmi pravdepodobné, že práve tým, že „len rodila“ si zabezpečovala svoju budúcnosť prostredníctvom budúceho výživného na maloleté deti a následne prospachu z vyporiadania BSM. Okrem toho sama žalobkyňa sa prezentuje tým, že vzťah so žalovaným je vlastne jej celoživotnou kariérou.

15. V ďalšej časti vyjadrenia žalovaný uviedol, že pozemok, na ktorom v súčasnosti stojí rodinný dom, nadobudol kúpnu zmluvou pol roka po svadbe, avšak bol by ho nadobudol skôr, keby nenastali

komplikácie na strane predávajúceho. Žalobkyňa v čase jeho kúpy vo svojich 17-tich rokoch nemala možnosť disponovať akoukoľvek hotovosťou na nadobudnutie spoločného majetku. Žalovaný opätovne zdôraznil, že nehnuteľnosti, ktoré sú predmetom konania, boli nadobudnuté za účelom výkonu jeho podnikateľskej činnosti z príjmov dosiahnutých v rámci jeho podnikania a pri ich nadobúdaní bolo zámerom žalovaného využiť tieto pozemky na poľnohospodársku činnosť, konkrétne založenie orechového sadu a vybudovanie prevádzkového zázemia. Žalovaný nikdy nerozporoval, že rodinný dom je súčasťou BSM. Oproti tomu všetky ostatné nehnuteľnosti, ktoré sú predmetom podania žalobkyne a ďalšie boli nadobúdané výlučne zo zdrojov žalovaného za účelom výkonu jeho povolania, teda sú súčasťou jeho podnikateľského majetku. Ako dôkaz v tejto súvislosti označil zápisnicu z pojednávania vo veci 111Pc/4/2024 zo dňa 3.6.2025. Tieto pozemky žalobkyňa nikdy neužívala ako vlastné, neslúžili na bývanie, ani domácnosť, ale boli zahrnuté do podnikateľského zámeru žalovaného, pričom náklady s nimi spojené financovala výlučne spoločnosť F., G.. Tieto nehnuteľnosti sú vedené vo výlučnom vlastníctve žalovaného, nikdy neslúžili ako spoločný rodinný majetok, ich užívanie žalobkyňou s deťmi bolo len dôsledkom faktu, že žalovaný jej poskytol bývanie v rámci rodiny, z toho však nemožno vyvodzovať vlastnícke právo. Parc. č. 117/2 je pritom stále vedená ako orná pôda.

16. V ďalšej časti vyjadrenia žalovaný zásadne nesúhlasil s tvrdeniami žalobkyne, že sa finančne podieľala na nadobudnutí nehnuteľností uvedených v konaní, keď v tom čase nedisponovala žiadnymi finančnými prostriedkami a ani nepreukázala ich existenciu. Tvrdenie, že kúpna cena bola sčasti financovaná z darov od matky žalobkyne, je nepodložené a účelové. Rodičia žalobkyne sa nikdy nepodieľali na financovaní nehnuteľností a žalovaný nemá vedomosť o tom, že by disponovali majetkom umožňujúci takýto zásah. Pokiaľ žalobkyňa poukazuje na výpis z bankového účtu žalobkyne, túto sumu dal žalobkyňi žalovaný v hotovosti, aby peniaze následne po vložení na bankový účet previedla na účet predávajúceho. Žalobkyňa bola v tom čase bez vlastného príjmu, bez ukončeného vzdelania plne odkázaná na zabezpečenie zo strany žalovaného. Je preto nepravdepodobné, že by mala akúkoľvek reálnu schopnosť prispieť na kúpnu nehnuteľností, čo zároveň vyvracia tvrdenie o spoluvlastníckych ambíciách. V tejto súvislosti žalovaný zdôraznil, že BSM vo vzťahu k domu a pozemku, na ktorom rodinný dom stojí (parc. č. 117/16) nerozporujú. Komunikácia medzi manželmi, na ktorú žalobkyňa odkazuje, je vytrhnutá z kontextu.

17. Tvrdenia o tom, že žalobkyňa pomáhala žalovanému, ktoré podložila fotografiou za pracovným stolom, ešte neosvedčuje aktívne podieľanie sa na chode podnikania žalovaného, pričom žalobkyňa vykonávala prácu pre žalovaného presne dva dni. Nie je pravdou, že žalovaný robí kroky vedúce k zníženiu masy BSM a podobne, len chráni svoje podnikateľské aktivity z dôvodu, že žalobkyňa má stále väčšie nároky. To, že žalovaný predal pozemok (v podaní bližšie nešpecifikovaný), ktorý eviduje v majetku svojho podnikania, neznamená, že vyvádza majetok z BSM, nakoľko tento majetok nikdy v BSM nebol. Žalobca nijakým spôsobom nerozporuje, že rodinný nachádzajúci sa na pozemku nepatrí do BSM (poznámka odvolacieho súdu: zrejme patrí), avšak pozemky a prístavba, ktorá je v štádiu rozostavania, nie sú súčasťou masy BSM. Žalovaný má za to, že nadobudnutie pozemkov slúžiacich výkonu povolania nespadá do BSM a v zmysle § 365 ods. 1 písm. h) rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Žalovaný má za to, že žalobkyňa neosvedčila skutočnosti odôvodňujúce potrebu neodkladnej úpravy pomerov, nakoľko jej predložené dôkazy sú vytrhnuté z kontextu, netýkajú sa danej veci a v konečnom dôsledku žalovaný deklaroval, že nepopiera existenciu BSM vo vzťahu k rodinnému domu a pozemku pod týmto domom, avšak ostatné sporné pozemky slúžia výlučne pre podnikateľské aktivity žalovaného a sú majetkom v podnikaní. V tejto súvislosti preto nedošlo k naplneniu podmienok a predpokladov pre nariadenie neodkladného opatrenia v zmysle § 324 a nasl. CSP, taktiež sa neosvedčila potreba neodkladnej úpravy, neexistuje reálne hrozba obavy, ani naliehavý právny záujem, ktorý žalobkyňa reálne nepreukázala, iba domnienkami, na ktorých nemôže byť obsah neodkladného opatrenia postavený, pričom neexistuje ani iný dôvod na takúto úpravu. Účtovné doklady, zmluvu o budúcej zmluve a ďalšie listiny žalovaný predloží dodatočne.

18. Žalobkyňa vo svojom následnom vyjadrení k predchádzajúcemu vyjadreniu žalobcu uviedla, že absurdné vyjadrenia o tom, že dieťa v pubertálnom veku je schopné sofistikovane vyhľadať solventného človeka, aby si zabezpečilo do budúcnosti pohodlný život, nie sú hodné ani komentára. Žalovaný si zamieňa postavenie faktickej obete s útočníkom. Z predtým pripojenej zápisnice z pojednávania 3.6.2025 vyplývajú zasa skutočnosti o nezdravom vzťahu žalovaného k žalobkyňou, o jeho vzniku a jeho vývoji. Rozhodne z toho nie je možné vyvodit' žiadne sofistikované správanie dospelávajúceho dieťaťa k dospelému mužovi, ako to prezentuje žalovaný vo vyjadrení. Ak žalovaný ponizuje pomoc

žalobkyne žalovanému pri jeho podnikaní na konštatovanie, že táto nemala žiadny prínos, ak je schopný presvedčovať súd o tom, že žalobkyňa si zabezpečovala svoju budúcnosť tým, že „len rodila“ a že stretnutie žalobkyne so žalovaným predstavuje jej „celoživotnú kariéru“, ide o klasický prejav sexizmu a rodovej nerovnosti, ku ktorej sa naša demokratická spoločnosť rozhodne nehlási a nemá ani oporu v ústavnoprávnych princípoch. Predmetom tohto súdneho konania nie je riešenie vzájomného psychologického a sociálneho vzťahu sporových strán. Žalobkyňa sa rozhodne nestretávala so žiadnymi mužmi, ani by to nebolo dosť dobre možné, keďže „len rodila“, ako to tvrdí žalovaný a starala sa o domácnosť a maloleté deti.

19. Prioritne žalobkyňa poukázala na to, že predmetom tohto konania nie je ustalovanie masy BSM, ani ktorá zo strán investovala z vlastných prostriedkov nadobudnutého majetku do BSM, ani či zo spoločných prostriedkov sa investovali peňažné prostriedky do majetku. Žalobkyňa ale trvá na tom, že nehnuteľnosti vedené na LV č. XXX v kat. úz. D. E. patria do BSM a v tomto smere podala aj osobitnú žalobu. V tomto konaní je nelogické a hlavne nesprávne, aby si súd v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia ako prejudiciálnu otázku riešil, či nehnuteľnosti ne/patria do BSM a podľa toho rozhodoval, či potvrdí nariadené neodkladné opatrenie alebo nie, resp. či tu existuje potreba neodkladného opatrenia. Preto trvá na tom, že argumentácia žalovaného v tomto smere nemá priamy vecný súvis s prejednávanou vecou. Ohľadom parc. č. 117/9 poukázala na to, že pôvodne mala výmeru 437m² a po podaní návrhu na rozvod si žalovaný nechal urobiť geometrický plán, ktorým sa výmera zmenšila na súčasných 279m². Parc. č. 117/2 strany kupovali spoločne, pričom časť kúpnej ceny uhradila žalobkyňa zo svojho účtu a nie je pravdou, že by pred prevodom túto sumu žalovaný odovzdal žalobkyňi. Z komunikácie, ktorú žalobkyňa predložila vyplýva, že parc. č. 117/2 sporové strany nikdy neplánovali využívať na podnikanie žalovaným. Naopak pozemok mal byť využitý na vybudovanie prístavby bazéna, k čomu aj došlo. Žalobkyňa trvá na tom, že žalovanému pomáhala s podnikaním. Nesúhlasí s argumentáciou žalovaného, že nevyvádza majetok z BSM. Je faktom, že predmetný majetok bol nadobudnutý počas BSM a preto žalobkyňi svedčí právna domnienka, že patrí do BSM. Pokiaľ by žalovaný nesledoval zámer znížiť masu BSM, potom by predmetný nehnuteľný majetok v čase rozvodového konania neprevádzal v prospech obchodnej spoločnosti. Úvaha žalobkyne, že žalovaný bude prevádzať aj ďalší majetok, je preto namieste. V závere žalobkyňa uviedla, že trvá na tom, aby odvolací súd napadnuté uznesenie v celom rozsahu potvrdil a priznal jej náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

20. Žalovaný v nadväznom vyjadrení k predchádzajúcemu vyjadreniu žalobkyne uviedol, že na osobu žalobkyne poukazoval len z dôvodu, že so žalovaným, ako aj s celým svojim okolím manipuluje, aby získala prospech výlučne pre seba a najmä z dôvodu obavy, nakoľko žalobkyňa ho vykresľuje ako manipulátora, ktorý ju psychicky týral. Žalovaný zásadne odmieta tvrdenia žalobkyne o tom, že by ju akýmkoľvek spôsobom sociálne izoloval, naopak, žalobkyňa mala počas manželstva plnú slobodu, žalovaný jej nikdy nebránil v kontakte s okolím.

21. K charakteru nadobudnutých nehnuteľností žalovaný uviedol, že boli nadobudnuté v roku 2019 výlučne za účelom rozšírenia jeho podnikania ako samostatne hospodáriaceho roľníka, pričom zámerom bola kúpa vedľajšieho pozemku za účelom vybudovania orechového sadu. Samotný predmetný (v podaní bližšie neoznačený) pozemok nikdy nebol kúpený ako spoločný majetok rodiny, ale výlučne ako podnikateľský majetok. Pôvodný zámer (orechový sad) sa síce neuskutočnil, no hľadalo sa ďalšie využitie – tým bola následne realizovaná prístavba, ktorá bola financovaná výlučne cez spoločnosť žalovaného F., G., ktorá hradila všetky náklady a práce súvisiace so stavbou, čo preukazuje aj uzatvorená zmluva žalovaným v postavení SZČO a spoločnosťou F. G. a samotná kolaudácia. V tejto súvislosti ako dôkaz označil predmetnú zmluvu o budúcej zmluve a účtovné doklady, faktúry a bločky z výstavby na roky 2022 a 2023. I na samotnej výstavbe a zveľaďovaní stavby sa podieľali práve zamestnanci spoločnosti F., G., o čom pripojil čestné vyhlásenia zamestnancov. Je preto nepochybné, že ani predmetný (v podaní bližšie nešpecifikovaný) pozemok, ani stavba na ňom nepatria a nikdy nepatrili BSM strán. Vyššie uvedený účel je zrejмый aj charakteru pozemkov a to konkrétne parc. č. 117/2, ktorá je vedená ako orná pôda. Fotografie, ktoré navrhovateľka predložila, nesvedčia o jej vlastníckom alebo spoluvlastníckom práve k predmetnej nehnuteľnosti, zachytávajú spoločenské podujatia, ktoré boli organizované pre zamestnancov spoločnosti a ich rodiny. Ako dôkaz žalovaný pripojil fotografie zo spoločenských udalostí zamestnancov spoločnosti F., G.. Žalovaný zopakoval, že do katastra sa nezapisuje údaj o živnostenskom oprávnení fyzickej osoby a preto boli nehnuteľnosti evidované na meno žalovaného. Žalobkyňa len tvrdí, že finančnými prostriedkami na kúpu pozemkov disponovala, avšak bez akéhokoľvek relevantného dôkazu. Žalovaný odmieta tvrdenia o účelovom vyvážaní majetku z BSM,

keďže dotknuté pozemky nikdy v BSM neboli. K tvrdeniam, že dom slúžil potrebám rodiny uviedol, že to, že nehnuteľnosť (bližšie neoznačená) bola aj využívaná pre potreby rodiny pre usporiadanie osláv, večierkov a podobne ešte nevyklučuje, že ide o nehnuteľnosti vytvorené pre podnikateľský účel, čo žalobkyňa nevyvrátila.

22. V závere vyjadrenia žalovaný navrhol, aby súd pri rozhodovaní prihliadal výlučne na právne relevantné skutočnosti, a nie na subjektívne hodnotenia vzťahu sporových strán. Potreba dočasnej úpravy pomerov strán sporu podľa neho nie je daná, neexistuje reálna hrozba obavy, ani naliehavý právny záujem, ktorý žalobkyňa reálne nepreukázala. Vzhľadom na to podmienky pre nariadenie neodkladného opatrenia neboli dané, nehnuteľnosti nepatria do BSM, žalobkyňa sa na ich nadobudnutí nijako nezúčastnila a tvrdenia o spolufinancovaní nie sú hodnoverné, ani preukázané. Vo zvyšku sa pridrižiava odvolania a vyjadrenia, ktoré je súčasťou súdneho spisu.

23. Ďalšie podania v odvolacom konaní strany do spisu nedoručili.

24. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku – ďalej CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom – stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 2 v spojení s § 357 písm. d) CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), s prihliadnutím ex offa na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré ale nezistil (§ 380 ods. 2 CSP), súc pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), po preskúmaní napadnutého rozhodnutia v intenciách podaného odvolania dospel k záveru, že odvolaniu žalovaného nie je možné priznať úspech, keďže napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie je vo výrokoch vecne správne, v dôsledku čoho boli splnené podmienky pre jeho potvrdenie (§ 388 CSP).

25. Predmetom konania je návrhom uplatnený nárok žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia v rozsahu výroku I. preskúmaného vyhovujúceho uznesenia.

26. Predmetom odvolacieho prieskumu, v rámci ktorého je odvolací súd viazaný nielen rozsahom, ale i uplatnenými odvolacími dôvodmi, bolo v intenciách podaného odvolania žalovaného posúdiť, či boli splnené zákonné podmienky pre nariadenie neodkladného opatrenia v zmysle súdom prvej inštancie aplikovaných ustanovení § 324 a nasl. CSP.

27. Pretože odvolací súd preberá súdom prvej inštancie zistený skutkový stav pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie žalobkyňou uplatneného nároku a pretože v celom rozsahu zdieľa i jeho právne závery vo veci, pričom sa stotožňuje s odôvodnením napadnutého uznesenia, s poukazom na ust. § 387 ods. 2 CSP, odvolací súd konštatuje správnosť jeho dôvodov a odkazuje na odôvodnenie písomného vyhotovenia preskúmaného rozsudku. Odvolací súd nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od skutkových alebo právnych záverov súdu prvej inštancie dotknutých odvolaním odchyliť a nemôže preto dať za pravdu odvolateľovi. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia v intenciách podaného odvolania dopĺňa iba nasledovné:

28. V úvode odvolací súd považuje za potrebné zdôrazniť, že predmetom konania podľa návrhu sú výlučne nehnuteľnosti rodinný dom súp. č. XXX na parc. č. 117/16 a dva pozemky parcely registra C č. 117/16 a č. 163/34 v kat. úz. D. E., obec D. E., okres Trnava, ktoré sú na LV č. XXX vedené vo výlučnom vlastníctve žalovaného. Toto konanie o nariadenie neodkladného opatrenia sa netýka susediacich a súvisiacich parciel č. 117/9 a 117/2, žalovaným na základe vkladu povoleného dňa 10.3.2025 prevedených na spoločnosť F., G., ktorej je žalovaný jediným konateľom a spoločníkom. V dôsledku toho argumentácia strán v podaniach predložených v odvolacom konaní týkajúca sa týchto parciel č. 117/9 a 117/2 je nenáležitá a bezpredmetná.

29. Žalovaný pritom vo svojej replike výslovne uviedol a zdôraznil, že vo vzťahu k domu a pozemku, na ktorom rodinný dom stojí (teda k parc. č. 117/16) bezpodielové vlastníctvo manželov nerozporuje. Bolo preto dôvodné vychádzať z nesporných a zhodných tvrdení strán, (§ 186 ods. 2 CSP) že rodinný dom

súp. č. XXX postavený na parc. č. 117/16 a pozemok parc. č. 117/16 pod týmto rodinným domom patria do BSM strán. Vo vzťahu k parc. č. 163/34, ktorá je predzáhradkou s chodníkom k domu a príjazdovou cestou do garáže, ktorá v podstate z troch strán obkolesuje parc. č. 117/16, na ktorej stojí predmetný rodinný dom, sa žalovaný osobitne a výslovne nevyjadruje. Z kontextu jeho odvolacích podaní vyplýva, že svoju argumentáciu smeruje najmä vo vzťahu k parc. č. 117/9 a 117/2, na ktorej stojí prístavba predmetného rodinného domu, ktoré ale netvoria predmet tohto konania. Vzhľadom na predmet konania a zároveň s poukazom na hospodárnosť občianskeho súdneho konania zakotvenú v čl. 17 Základných princípov CSP, sa odvolací súd odvolacou argumentáciou strán k parc. č. 117/9 a 117/2 nezaoberal. Zároveň pre toto konanie o nariadenie neodkladného opatrenia je irelevantný spôsob a okolnosti zoznámenia sa strán, prípadne priebeh ich manželstva, ako na to poukazovali strany.

30. Keďže žalobkyňa pre svoj úspech v tomto konaní musí osvedčiť dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému má byť neodkladným opatrením poskytnutá ochrana (§ 326 ods. 1 CSP), jej povinnosťou bolo osvedčiť, že dané nehnuteľnosti patria do BSM strán, i keď je v LV č. XXX zapísané, že ich výlučným vlastníkom je žalovaný. Z osvedčeného obsahom spisu vyplýva, že manželstvo strán bolo uzavreté dňa 18.7.2016. Z pripojeného LV č. XXX vyplýva, že nehnuteľnosti boli nadobudnutá na základe kúpnej zmluvy, pričom vklad bol povolený dňa 13.10.2017 a koľaudačné rozhodnutie na rodinný dom nadobudlo právoplatnosť dňa 18.12.2020. Z uvedeného je zrejmé a bolo aj nesporné, že všetky dotknuté nehnuteľnosti boli žalovaným nadobudnuté za trvania manželstva strán.

31. Podľa § 143 Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov (ďalej len OZ), v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov (BSM) je všetko, čo môže byť predmetom vlastníctva a čo nadobudol niektorý z manželov za trvania manželstva, s výnimkou vecí získaných dedičstvom alebo darom, ako aj vecí, ktoré podľa svojej povahy slúžia osobnej potrebe alebo výkonu povolania len jedného z manželov, a vecí vydaných v rámci predpisov o reštitúcii majetku jednému z manželov, ktorý mal vydanú veci vo vlastníctve pred uzavretím manželstva alebo ktorému bola vec vydaná ako právnomu nástupcovi pôvodného vlastníka.

32. Predmet oddeleného majetku manželov podľa výslovného znenia citovaného ustanovenia tvoria aj veci, ktoré slúžia výkonu povolania jedného z manželov. Predpoklad vyňatia takejto veci z BSM bude naplnený iba za splnenia podmienky, že vec je podľa svojej povahy schopná slúžiť výkonu povolania a zároveň, že vec na tento účel (výkon povolania) aj skutočne slúži a že vec slúži výlučne iba jednému z manželov. Za splnenia uvedených podmienok vec, bez ohľadu na svoju hodnotu aj bez ohľadu na to, z akých prostriedkov bola získaná, do BSM nepatrí a je vo výlučnom vlastníctve toho z manželov, ktorého výkonu povolania slúži (R 42/1972). Výkonom povolania v zmysle citovaného ustanovenia sa pritom rozumie tiež výkon povolania osobou samostatne zárobkovo činnou. Ak citované ustanovenie používa termín „podľa svojej povahy slúži“, je potrebné vychádzať z toho, na aký účel vec v súlade s vôľou oboch manželov skutočne slúži a nie z predpokladaného účelu jej využitia. Vec musí skutočne slúžiť výkonu povolania jedného z manželov, nestačí ak by tomuto účelu iba mohla slúžiť (R 70/1965). Ak bude za trvania manželstva kúpená vec, ktorá by podľa svojej povahy mohla slúžiť výkonu povolania jednému z manželov, avšak vec nebude jedným z manželov takto skutočne užívaná, nestane sa výlučným vlastníctvom tohto manžela.

33. Opierajúc sa o citované zákonné ustanovenie, s poukazom na vyššie uvedené právne a teoretické východiská, vychádzajúc z osvedčenej skutočnosti, že predmetný rodinný dom súp. č. XXX a príslušné parcely č. 117/16 a parc. č. 163/34, tvoriace komplex domových nehnuteľností, boli užívané rodinou strán na bývanie a nikdy neslúžili výkonu povolania žalovaného, bez ohľadu na ním tvrdený ani nepreukázaný iný zámer, odvolací súd uzatvára, že dotknuté nehnuteľnosti netvoria výnimku v zmysle citovaného § 143 OZ a nepatria do výlučného vlastníctva žalovaného. Dané nehnuteľnosti nadobudnuté za trvania manželstva žalovaným potom patria do BSM strán.

34. S poukazom na vyššie uvedené je potom irelevantná a pre rozhodnutie danej veci nerozhodujúca argumentácia žalovaného, že nehnuteľnosti žalovaný nadobudol rok po uzavretí manželstva so žalobkyňou, ktorá ho uzatvárala ako 17-ročná, pričom nedisponovala finančnými prostriedkami a nemala vedomosti o podnikateľských aktivitách žalovaného. Rovnako je bez významu tvrdenie žalovaného, že nehnuteľnosti nadobudol „v rámci svojho podnikania“, že mal zámer – úmysel na pozemkoch podnikat' i to, že nehnuteľnosti boli zakúpené z príjmov žalovaného získaných z podnikania. Právne bez významu pre rozhodnutie o nariadení neodkladného opatrenia je aj to, či sa žalobkyňa finančne podieľala na

nadobudnutí nehnuteľností. Nie je rozhodujúce za akým účelom, s akým úmyslom, s akým zámerom boli predmetné nehnuteľnosti kúpené, rozhodujúce je akému účelu slúžia, resp. či ne/slúžia výkonu povolenia žalovaného.

35. Vychádzajúc z uvedeného odvolací súd uzatvára, že pre potreby nariadenia neodkladného opatrenia bolo dostatočným spôsobom osvedčené, že dotknuté nehnuteľné veci: - rodinný dom súp. č. XXX, pozemky parc. č. 117/16 a č. 163/34 nadobudnuté za trvania manželstva strán žalovaným, neslúžia a nikdy neslúžili výkonu povolenia žalovaného, preto nie sú vyňaté z BSM strán a tvoria jeho súčasť. Zároveň bolo osvedčené, resp. preukázané, že žalovaný, ktorý je resp. bol ako výlučný vlastník dotknutých nehnuteľností zapísaný v katastri nehnuteľností, po začatí rozvodového konania previedol susediace nehnuteľnosti parc. č. 117/9 a 117/2 na obchodnú spoločnosť F., G., ktorej je jediným spoločníkom a konateľom, čím je osvedčená i bezprostredná hrozba odôvodňujúca potrebu neodkladnej úpravy pomerov navrhnutým spôsobom. Na základe uvedeného boli osvedčené základné predpoklady pre nariadenie neodkladného opatrenia, a to dôvodnosť a trvanie nároku žalobkyne, ktorému sa má neodkladným opatrením poskytnúť ochrana, ako aj potreba bezodkladne upraviť pomery. V danom prípade boli zároveň splnené aj všetky ostatné predpoklady pre nariadenie neodkladného opatrenia, tak ako ich prvoinštančný súd správne analyzuje v závere ods. 7 preskúmaného uznesenia, na ktorý odvolací súd v podrobnostiach odkazuje.

36. Ďalšie odvolacie argumenty odvolací súd považoval pre rozhodnutie vo veci samej už za nerozhodné, bez potreby sa nimi osobitne vysporiadať. I podľa už konštantnej judikatúry súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi/stranami konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi/stranami konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku účastníka/strany konania, ktorú nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty účastníkov/strán konania (porovnaj napríklad rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. II.ÚS 251/04, III.ÚS 209/04, II.ÚS 200/09 a podobne). Odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemusí dať odpoveď na každú otázku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov rozhodnutia, ktoré sa preskúmava (II. ÚS 78/05). Preto na ostatnú odvolaciu argumentáciu odvolateľa zaoberajúcu sa ďalšími okolnosťami prejednávanej veci, vzhľadom na uvedené závery už irelevantnú a nespôsobilú ovplyvniť rozhodnutie, i s poukazom na princíp hospodárnosti konania (čl. 17 OSP), odvolací súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou.

37. S poukazom na vyššie uvedené odvolacím súdom, v spojení s odôvodnením preskúmaného uznesenia súdom prvej inštancie, po vyčerpaní relevantnej odvolacej argumentácie žalovaného, odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie ako vo výrokoch vecne správne, včítane výrokov II. o trvaní neodkladného opatrenia, III. o poučení žalovaného a IV. o náhrade trov prvoinštančného konania, odvolacími dôvodmi ani osobitne nenapadnutých, s použitím ust. § 387 CSP, potvrdil.

38. V odvolacom konaní plne úspešnej žalobkyne vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania (v zmysle § 255 ods. 1, § 256 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 396 ods. 1 CSP), o ktorom v zmysle § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 396 ods. 1 CSP musí aj bez návrhu rozhodnúť odvolací súd, keďže týmto rozhodnutím sa predmetné konanie končí. O výške náhrady trov konania v zmysle § 262 ods. 2 CSP rozhodne súd prvej inštancie do 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník. Odvolací súd preto žalobkyne priznal plnú náhradu trov odvolacieho konania voči neúspešnému žalovanému.

39. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP). Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP). Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP). Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP). V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).